

KRISTAUS KARALIAUS *Laiivas*

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Savaitraštis

IV GAVĒNIOS SEKMADIENIS

EVANGELIJA

LEKCIJA

Jon. 6, 1-13

Gal. 4, 22-31

ANUO metu: Jēzus nuvyko į anapus Galiliejos, tai yra Tiberijados jūros. Jī sekē didelē žmonių daugybē, nes jie matē stebuklus, kuriuos jis darē ligoniuose. Jēzus užējo į kalną ir tenai atsisēdo su savo mokytiniais. Buvo arti žydų šventē, Velykos. Jēzus, pakēlēs akis ir pamatēs, kad pas jī ateina didžiausia minia, tarē Pilypui: Iš kur pirsime duonos, kad šitie galētų pavalgyti? Sakē gi jis tai, mēgindamas jī, nes pats žinojo, ką darysiąs. Pilypas jam atsakē: Duonos už du šimtu denarų jiems nebus gana, kad kiekvienas gautų kokį truputį. Tuomet vienas jo mokytinių, Simono Petro brolis Andriejus, jam pasakē: Čia yra vienas vaikas, kurs turi penkis miežinēs duonos kepalus ir dvi žuvis, bet kas tai tokiai daugybei? Jēzus tačiau tarē: Susodinkite žmones. Toje vietoje buvo daug žolēs. Taigi, jie susēdo, viso apie penkis tūkstančius vyrų. Jēzus ēmē duoną ir, padēkojęs, padalino sedėjusiems; taip pat ir žuvų, kiek kas norējo. Jiems pavalgius, jis tarē savo mokytiniais: Surinkite, kas liko trupinių, kad nepradžūtų. Taigi, jie surinko ir iš penkių miežinēs duonos kepalų pripylē dvyliką pintiųjų trupinių, kurie buvo likę pavalgius. Tie žmonēs, pamatę, kad Jēzus buvo padarēs stebuklą, sakē: Jis tikrai tas pranašas, kurs turi ateiti į pasaulį. Bet Jēzus, žinodamas, kad jie nori ateiti jo sugauti ir paskelbti jo karaliumi, vėl pasitraukē pats vienas į kalną.

BROLIAI: Yra parašyta; Abraomas turējo du sūnu, vieną iš tarnaitēs ir vieną iš laisvos. Bet tas, kurs buvo iš tarnaitēs, gimē kūno keliu, o kurs iš laisvos, remiantis pažadu. Tai pasakyta palygintinai. Nes tai yra dvi sandori; viena Sinajaus kalne, gimdanti tarnavimui, tai yra Agara; nes Sinajaus kalnas yra Arabijoje, turis ryšį su dabartine Jeruzale, kuri drauge su savo vaikais tarnauja. Ana gi Jeruzalē, kuri yra augštybēs, yra laisva, ji yra mūsų motina. Nes yra parašyta: Linksminkis nevaisingoji, kuri negimdai; džiaukis ir šūkauk, kuri neturi gimdymo skausmų, nes daug yra apleistosios vaikų daugiau kaip tos, kuri turi vyrą. Mes, broliai, esame kaip Izakas, pažado vaikai. Bet kaip tuomet gimusi kūno keliu persekiojo gimusįjį dvasiškai, taip ir dabar. O ką sako Raštas? Išmesk tarnaitę ir jos sūnų, nes tarnaitēs sūnus nebus tėvonis kartu su laisvosios sūnumi. Taigi, broliai, mes neesame tarnaitēs vaikai, bet laisvosios ta laisve, kuria mus išlaisvino Kristus.

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill. Entered as second class matter May 18, 1944, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U. S. A. \$3.00 yearly, 5c a copy. Editors: Rev. V. Parulis, MIC., Rev. A. Naudžiūnas, MIC.

Marijos Garbinimas Lietuvoje

KRIKŠČIONYBĖ, pradėjusi po krikšto skleistis Lietuvoje, įžiebė jos vaikų širdyse ir Dievo Motinos meilę, kuri amžiuje tekmėje reiškėsi įvairiomis ir lietuvių širdžiai artimomis formomis.

Su pasididžiavimu mėgstame dažnai kartoti, kad "Lietuva-Marijos žemė". Žinoma, tai gražus vardas ir jisai parodo lietuvių meilę ir ištikimybę šviesiajai dangaus Karalienei, tačiau nereikėtų galvoti, kad toksai vardas tik mūsų kraštui išskirtinai tinka ar kitų jam skiriamas. Negera visiškai neturėti tautinės ambicijos ir neišmokti vertinti savojo krašto gražių religinių papročių, bet taipgi neišpuola, ypač religiniame gyvenime, būti pasipūtėliu parisiėjumi ir su panieka žiūrėti į nuoširdžiai besimeldžiantį kaimyną...

Moteris, motina ir mergaitė

Religinio gyvenimo tyrinėtojai yra pastebėję, kad Dievo Motinos Marijos garbinimas gražiausiai yra prasiskleidęs tose tautose, kur apskritai kasdieniniame gyvenime rodoma kilni pagarba moteriai, motinai ar mergaitei. Tose gi šalyse, kur moteriai skiriama žemesnė vieta, kur jos vaidmuo viešajame gyvenime, o ypač šeimoje, nėra su tauria pagarba ir kilnumu sutinkamas, ten ir Marijos garbinimas, krikščioniška prasme sukilniškas ir iškėlęs motinos meilę ir mergaitės skaistumą, sunkiau esti suprantamas ir priimamas.

Lietuvių tautoje moteris visada užėmė pagarbą ir kilnią vietą. Moteris čia gaubiamą kilnią meilę ir pagarbą, nešančią sviesų ir skaidrų gyvenimo laimės ir džiaugsmo žiburį. Moters didvyriškumas ir karžygiškumas minimas dainose, padavimuose, karo žygiuose, neretai ir visai šaliai pergale atnešusiuose.

Bern. Brazdžionis "Šimtmečių žingsniuose" mena garbingą Lietuvos praeitį, išrašytą giriom ir medžioklėm, garbin-

gais karais, išdidžiais, "laimėtais vyrų ir kovos kardų, laimėtais dukterų vestuvėmis ir ašarom jaunamarčių"...

Moters pašaukimo kilnumas gražiausiai nušvinta motinystėje. Įgimta meilė ir tauri pagarba motinai gimdytojai, dieną prarymojusiai ant rankelių, o naktį ant akelių, gražiausias motyvais pinama lietuvių liaudies dainose; ta meilė gaudžiai išrokuojama našlaičių raudose, kurių motinėle guli jau augstajame kalnelyje...

Tokia pat pagarba supa ir mergaites, kurių gluotnias galveles puošia rūta-aurumo ir skaistumo simbolis. Šitą taurumą ir skaistumą išsaugoti nuo pakilusio šiaurės vėjo, tykojančio nunešti jį į sraunias Dunojėlio bangas, laikoma mergaitės pašaukimo dalimi ir pareiga. Mergaitės skaistumas ir nekaltumas neretai dar augščiau iškeliamas ir suprasminamas, kai ji papuošia baltas vaidilutės rūbas, nepažįstas žemiškosios meilės, o skirtas amžinai budėti ir kurstyti šventąją ugnį, skirtą Praamžiui pagarbinti.

Krikščionybė, atėjusi į lietuvių tautą, sutikusi joje tokią gražią ir skaisčią meilę moteriai, motinai ir mergaitei, dovanojo jai dieviškosios Motinos asmenį, kuriame motinos meilės kilnumas ir mergaitės skaistumas dieviškuoju išrinkimu ir malone tobuliausiai pasireiškė. Marijos asmuo ir jos amžinojo moteriškumo dorybės lietuvių tautos pagarbą ir meilę moteriai, motinai ir mergaitei sukilnino, pakėlė į antgamtinę sritį, tuo natūralią meilę moteriai įprasmindamas ir ją krikščioniškųjų dorybių žiedais išpuošdamas.

Be to, istorinis lietuvių tautos likimas, nekartą pažymėtas sunkiomis kalvarijomis ir skausmo kalavijais, surado dieviškoje Motinoje lietuvių širdžiai artimesnius bruožus ir juos įrašė į lietuviškąją Marijos garbinimo kelią. Sopolingoji Dievo Motina, kurios širdį varsto

septyni skausmo kalavijai, o ant rankų ilsisi nuo kryžiaus nuimtas Sūnus, tapo lietuvių tautos ir lietuviškosios motinos simbolis, kuri graudžiai aprauda sukilimų kalnelyje, prie medinio kryžiaus, kritusį jos vienturtį...

Lietuviškosios Marijos Šventovės

Marijos garbinimas, sukilninės ir suprasminės natūraliąją lietuvių meilę ir pagarbą moteriai, motinai ir mergaitei, laikui tekant reiškėsi įvairiomis formomis. Nuo paprasčiausio Marijos paveikslo, kabančio lietuviškoje seklyčioje, nuo grubaus dievdirbio drožinio ir lietuviškųjų medinių Madonų, Marijos meilė liejosi gražia ir šv. Kazimiero pamėgtąja giesme "Ausk Marijai giesmės giją mano siela nerami".

Vėliau Marijai giesmės rašė žinomi ar nežinomi autoriai, patekę į žmonių pamėgtąsias "kantičkas" — giesmynus... Dažnai tų giesmių forma ir turinys, žiūrint jau dabar išlepinta mūsų dienų akimi, yra labai paprastas, naivus, grubus, bet tos giesmės plaukė iš tyrų širdžių, kurios Mariją mylėjo ir jai garbę teikė giesmėmis, karunkomis, rožančiais... Gaila tik, kad vėlesnieji mūsų dainiai, poetai, jau gerokai mokslo palaižę, dažnai savo kūryboje pasitenkino tik šabloniškai apie kryžkeles ir vėjo smuikus dainuodami, o nebandė kurti naujų Marijos giesmių ar bent senąsias nušveisti, išgražinti ir apvalyti nuo svetimybų... Žinoma, čia nepakanka vien "užsakymo" ar šalto "pageidavimo" kurti religines Marijos giesmes, o reikia tą šviesiąją Karalienę mylėti, susimąstyti jos tauriuoju moteriškumu ir nekaltuoju skaishtumu, kuris priverčia širdį ir lūpas ištarti galingą meilės žodį. Už tat Mairo nis dar tebelaukia vis naujų įpėdinių!

Lietuviškosios Marijos šventovės Vilniuje, Aušros Vartuose, Šiluvoje, Pažaislyje, Žemaičių Kalvarijoje, kur labiausiai susitelkė ir pasireiškė lietuviškoji meilė Marijai, dažnai lietuvių lankytos ir malonės ženklais pažymėtos, kad ir nesusilaukusios nuodugnesnių mūsų istorikų studijų, monografijų ar istorinio nagrinėjimo, kalba apie brangią lie-

Juozas Bacevičius

Ilgesys

Jau pavasaris artėja,
Laukai, krūmai sužaliuos,
Sieloj ilgesys didėja,
Ne tėvynėj, ne namuos.

Staugia vėjas, ratai dūzgia,
Nuolat smaluoti nagai,
Švilpia garas atsirūgęs,
Laižos ugnim katilai.

Verčiau tėviškės laukuose,
Augt nežymia smiltele,
Negu dirbti fabrikuose,
Džiaugtis didele "pėde".

Verčiau tėviškės šilely,
Augti kreivu medeliu,
Negu krauti į maišelį,
Tūkstantines dolerių.

Tegul veidai rausta, bąla,
Akys gėdisi šviesos,
Jei priprasiu aš ant stalo,
Dėti kojas pagalios..

Lai sūnum nesivadindčiau,
Aš tėvynės Lietuvos,
Jei mergelę pasirinkčiau,
Iš svetimos aš tautos.

Verčiau būti negimusiam,
Nė pasaulio nepažint,
Svečią šalį pamilusiam,
Gimtos kalbos išsigint.

Oi, skaudės, skaudės tau galvą,
Sąžinėj bus neramų.
Jei pamynęs gimtą kalbą,
Dėvėsi rūbu kitu.

Verksi dieną ir naktelę,
Bus širdelėje gaudu,
Jei pamirši tėviškėlę,
Vargus brolių, seserų.

tuvių tautos dovaną dieviškajai Motinai, atėjusiai į lietuvių tautą sukilinti ir pašvęsti natūralios pagarbos ir meilės Lietuvos dukteriai, šeimos židinį ar šventąją ugnį žarstančiai.

Keliai, Kuriais Kristus Ėjo

PRIEŠ eilę metų jūrose sudužo laivas. Buvo nuleistos gelbėjimosi valtys, bet jų neužteko visiems keleiviams. Laimingesnieji suskubo rasti jose sau vietas, bet daugelis plūduriavo vandeny, kiekvieną minutę būdami pavojuje nuskęsti. Vienas vyras priplaukė prie gelbėjimosi valties, kuri buvo jau perpildyta, ir įsikabino rankomis į jos kraštus.

Valtyje buvusieji, bijodami, kad nenuskęstų, norėjo jį atstumti, bet nelaimingasai, mirties siaubo pagautas, visomis jėgomis laikėsi valties. Tada vienas išsitraukė kardą ir nukirto ranką, kuria skęstantis laikėsi valties briaunos. Nelaimingasai skubiai ištiesė antrąją ranką ir ją įsikabino į valtį. Bet tai buvo visų kova tarp gyvybės ir mirties, ir anas žmogus vėl griebėsi kardo, nukirsdamas antrąją ranką. Tačiau skęstantis nenusiėjo. Nebeturėdamas rankų jis įsikabinėti, pakibo dantimis ant briaunos. Kažkas iš buvusių valtyje gailesčio perimtas pratarė: "Nenukirskime gi bent jo galvos!" Ir jie įtraukė nelaimingąjį į valtį. Jis buvo taip labai ryžtingas gelbėdamas savo gyvybę, ir ją išgelbėjo.

Panašiai ir mes turime daug ryžtingumo parodyti savo dvasios gyvybės saugojime, savo sielos gelbėjime. Gavėnios laikas kaip tik tam skirtas, kad daugiau susikauptume, daugiau savo klaidas apmąstytume ir daugiau savo sielos reikalams atsidėtume.

Ne kartą mes jau turėjome gerus pasikėtinius, gerus palinkimus, bet ir vėl suklupome. Silpni esame, ir dėl to mums labai reikalinga Dangaus pagalba, kurios nuoširdžiai ir su atsidėjimu turime siekti ir jį ieškoti. Bažnyčia net mums nurodo būdus, kaip sekmingiau Dangaus pagalbos jį ieškoti. Vienas iš tokių būdų, Bažnyčios labai skatinamų, ypač gavėnioje pritinkančių, tai Kryžiaus Kelių apvaikščiojimas.

Ta maldų rūšis yra gausiai atlaidais apdovanota. Kiek tik kartų tikintieji ap-

eis Kryžiaus Keliu, tiek visuotinių atleidimų laimės. Kitus visuotinus atlaidus laimės, jei tą dieną, kai apeis Kryžiaus Keliu arba bent mėnesio laikotarpyje po to kai 10 kartų juos apeis, priims Komuniją. Net gi, jei kas nors, pradėjęs eiti Kryžiaus Keliu, būtų sukliudytas ir turėtų nutraukti ar būtų pavėlavęs, tai už kiekvieną apeitą stotį laimi dešimtį metų atleidimų.

Tuos pačius atlaidus gali laimėti ir nebūdami bažnyčioje šie asmenys:

1. Jūroje plaukiantieji, kalėjimuose laikomi, sergantieji ir tie, kurie teisėtai yra sukliudyti nuo atėjimo į bažnyčią (slaugantieji ligonis, prižiūrintieji bandą, saugantieji namus ar mažus vaikus), jeigu jie atliks Kryžiaus Keliu laikydami rankoje kryžių, palaimintą kunigo, turinčio tam galią; tokiu atveju užtenka gailesčio kupina širdimi dievotai atkalbėti 20 kartų Tėve mūsų, Sveika Marija ir Garbė būk Dievui Tėvui (— 14 dėl kiekvienos stacijos, 5 — atminimui Kristaus žaizdų ir vieną poterėlį Šv. Tėvo intencija). Jeigu kas dėl kurios nors protingos priežasties negalėtų visų tų 20 poterių sukalbėti, tai už kiekvieną sukalbėtą Kryžiaus Kelių poterėlį laimės 10 metų dalinius atlaidus.

2. Sergantieji, kurie dėl ligos, be didelių nepatogumų negali apvaikščioti Kryžiaus Stočių nei įprastu būdu, nei negali atkalbėti augščiau minėtų 20 poterių, jei tik gailestį sužadinančia širdimi bučiuos kryželį arba bent į jį žiūrės, į jį mintį nukreips, ir jei kryželis tas turės specialų stacijų palaiminimą, ir jeigu sukalbės kokią trumpą maldele ar atsidūsėjimą, atminimui Kristaus kančios ir mirties, laimės tuos pačius visuotinus atlaidus, kaip ir sveikieji, kurie apvaikščioja Kryžiaus Keliu normaliu būdu.

Tai žinantieji turėtų sunkiai sergantiems ligoniams priminti, parūpinti jiems atitinkamą palaimintą kryželį, kad ligonys galėtų tomis gausiomis Dievo malonėmis pasinaudoti.

Kataliko Pasikalbėjimas su Maikio Tėvu

ATEINU tiesiog iš "Naujienų" redakcijos, — vietoj pasisveikinimo pasakė Maikio Tėvas. Svarbią navyną nugirdau. Katalikų Bažnyčia pradėjo keisti savo mokslą.

— Pirmakart girdžiu, Maikio Tėve. Kokius gi pakeitimus K. Bažnyčia padarė.

— Nugi ekskomunikavo kunigą, kurs skelbė, jog "už Romos Katalikų Bažnyčios ribų" nesą išganyto, t. y. kad visi žmonės, kurie nėra tos bažnyčios nariai, eis į pragarą. Arkivyskupas Cushing pripažino jo mokymą nesuderinamu su K. Bažnyčios dogmomis. Tada tas kunigas buvo pakviestas atvykti į Romą asmeniškai pasiaiškinti. Atsisakė. O po to šventasis Tėvas tą kunigą ekskomunikavo.

— Ar aš tavęs nesuprantu, ar tu klaidingai atpasakojai "N-nų" redakcijoje girdėtą žinią. Juk jeigu K. Bažnyčia ekskomunikavo kun. Leonardą Feeney už tai, kad jis skelbia priešingą K. Bažnyčios dogmoms mokslą, tai reiškia, kad K. Bažnyčia tebesilaiko savo pagrindinių tiesų. Tai kaipgi tau atėjo į galvą pasidaryti išvadą, kad K. Bažnyčia pradėjo keisti savo mokslą.

— Na, tai skaityk pats, — pakišo Maikis man š. m. "Naujienų" 44 numerį. — Žiūrėk, pačioj glauniausioj vietoj išfiguriuotas kunigo ekskomunikavimas.

Žiūriu, kad iš tikro parašyta tai, ką sakė Maikio Tėvas ir galutinė išvada padaryta tokia: "Amerikoje katalikai yra mažumoje. Jiems svarbu nesukelti prieš save kitaip tikinčių žmonių neapykantos ir nepasitikėjimo. Religinės dogmos turi prisitaikinti prie gyvenimo."

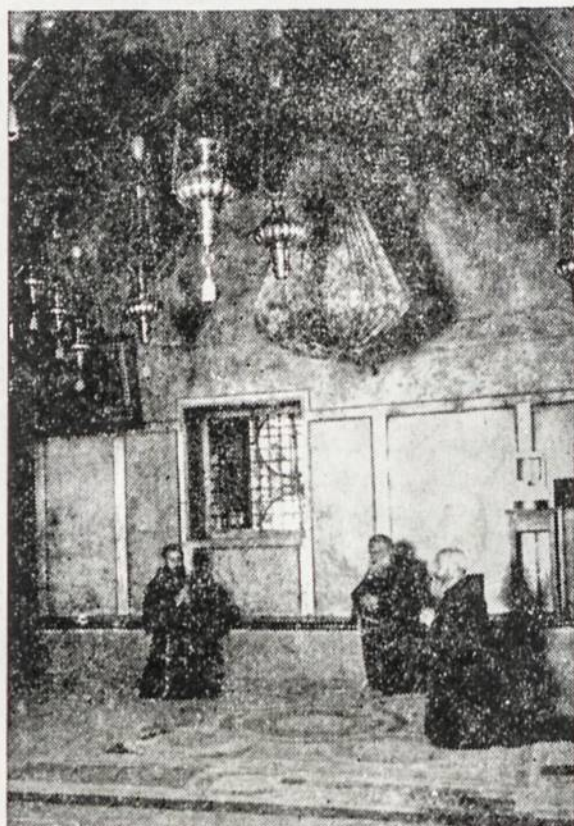
— Nu, ką tu dabar pasakysi? — paklausė Maikio Tėvas, man baigus skaityti jo atsineštas "N-nas".

— Pirmiausia reikia pripažinti, kad patį įvykį "N-nos" atpasakoja teisingai ir už tai nieko negalima prikišti. Dienraščio paskirtis juk ir yra informuoti

skaitytojus. Tačiau vienas dalykas, kuris man krito į akis, ir su kuriuo negaliu sutikti, tai ta galutinė "N-nų" išvada, kad "religinės dogmos turi prisitaikinti prie gyvenimo." K. Bažnyčia niekados nekeitė savo pagrindinių, Kristaus paskelbtų, tiesų ir niekados nekeis; nes ne K. Bažnyčios dogmos turi taikytis prie gyvenimo, bet gyvenimas — prie dogmų.

— Prabočyk, kad periškadysiu, — pertraukė mane Maikio Tėvas. Aš nevissai suprantu, kas yra tos dogmos. Ma-

Dešimtoji Stacija

DEŠIMTOJI STACIJA: "Jėzus išvilktas iš rūbų." Vaizde matosi Kryžiaus Paaukštinimo koplyčia, kuri randasi bažnyčioje dabar stovinčioje ant Kalvarijos kalno kur budeliai išvilko Jėzų iš rūbų.

tai, vienas mano frentas laisvamanis man išfigeriavo, kad K. Bažnyčios dogmos, tai nelyginant piemenio botagas. Pasuk iš kelio ir gausi per galvą. Tai ne laisvė, bet vergija.

— Ne, Maikio Tėve, katalikai kitaip supranta dogmas. Nuoširdžiai tikintiems katalikams dogmos yra ne botagas ir ne vergijos pančiai, bet krypties rodykliai arba užrašai prie didžiųjų kryžkelių. Įsivaizduok, Maikio Tėve, tu važiuoji automobiliu iš Brooklyn'o į Čikagą, o pakelyje daugybė kryžkelių ir nė jokio užrašo. Ar tu greičiau tokiu keliu nuvažiuotum į Čikagą?

— Nu, ką čia kalbėt. Šitam keise tai ir be išfigeravimo aišku, kad ant visų didžiųjų kryžkelių turi būti sainai ir užrašymai. Kitaip keleiviai paklystų ir pasuktų į šunkelius.

— Teisingai, Maikio Tėve. Užrašai turi būti. Taip galvoja ir K. Bažnyčia skelbdama dogmas, kurios yra ne kas kita, kaip krypties rodykliai. Ir jeigu kas ima skelbti (pav. laisvamaniai arba liberalai), kad reikia nuimti visus krypties rodyklus, kad reikia užgesinti visas raudonas šviesas ir uolotų jūros pakrančių švyturius, tai su tokiu mokslu K. Bažnyčia niekad nesutiko ir nesutiks, nes tokia laisvė keleivius vestų į pražūtį, bet ne į tikslą.

Iš Čikagos į New Yorką gali būti tik vienas tiesiausias kelias. Iš Europos į Ameriką greičiausia ir saugiausiai galima atvykti moderniškiausiomis priemonėmis aprūpintu lėktuvu arba garlaiviu. Tačiau būtų neišmintinga visu 100% tvirtinti, kad iš Čikagos į New Yorką negalima nukeliauti pėsčiam pasiklausiant kelio vietinių gyventojų. Taipogi net ir dabar pasitaiko, kad Atlantą perplaukia paprastais žvejų laiveliais.

Taipogi, Maikio Tėve, manau ir tau bus dabar aišku, kad didžiausios žmonių geradarės Kristaus Įsteigtosios K. Bažnyčios dogmos, yra ne botagas ir ne vergijos pančiai, bet tikrai mylinčios savo vaikus motinos perspėjimai.

— Nu, tai tu man dabar baik išfigeriuoti, — prakalbo vėl Maikio Tėvas, — už ką gi tą kunigą ekskomunikavo, juk ir tu sakai, kad K. Bažnyčia rodo tiesiausią kelią ir veža žmones į dangų lėktuvais ir garlaiviais.

— Gi už tai, kad jis pradėjo skelbti viso šimto procentą tikrumu, kad negalima nukeliauti šunkeliais ir kad negalima Atlanto perplaukti žvejų laiveliu. Kas yra ne tiesa, nes ir apaštalas yra pasakęs tuos kurie yra lauke (t. y. pagonis) teis Dievas; jūs gi pašalinkite pikta iš savo tarpo. Apaštalas nepasakė, kad visi nekrikščionys bus pasmerkti, bet kad Dievas nuspręs, kurie iš jų bus verti išganymo. Už kągi gali būti pasmerktas kūdikis, kad jis gimė nekatalikiškoj šeimoj? Be to, aš tau jau pernai esu gana plačiai šį reikalą išdėstęs, pažymėdamas, kad kiekvienas žmogus, nežiūrint kokio tikėjimo jis bebūtų, bet jeigu jis nuoširdžiai jieško tiesos ir jeigu jis neturėjo progos pažinti tikrąjį Kristaus Mokslą, gali būti išganytas, nes jis savo dvasia (tiesos troškimu) priklauso Kristaus Įsteigtajai Katalikų Bažnyčiai.

Taigi, ir tas kunigas ekskomunikuotas tik dėlto, kad jis skelbia ne Kristaus mokslą, bet savo. Reiškia, K. Bažnyčia vadovaujasi ne žmonių išmintimi, bet Dievo Žodžiu.

Jeigu K. Bažnyčia taikytusi prie vieno kurio žmogaus ar daugelio gyvenimo, tai jau seniai būtų leidusi skirbas (divorsus), nes pav. Amerikoje kas trečia pora yra išsiskyrus. Reiškia "Naujienu" išvadoje, kad "religinės dogmos turi prisitaikyti prie gyvenimo", nėra nė šešėlio tiesos.

Išmintingas keleivis naudojasi krypties rodykliais! Geros valios žmonės nusilenkia prieš dogmas, nes jos rodo kelią į TIKROJO DIEVO AMŽINĄJĄ BUVEINĘ! Tiesesnio ir tikresnio kelio į laimę dar niekas iki šiol neišrado ir niekad neišras, nes dangus ir žemė praeis, bet Kristaus žodžiai nepraeis!

Taip Maikio Tėve! Ir iki pasimatymo!

Švenč. Mergelė Moko Sąmoningai Tikėti

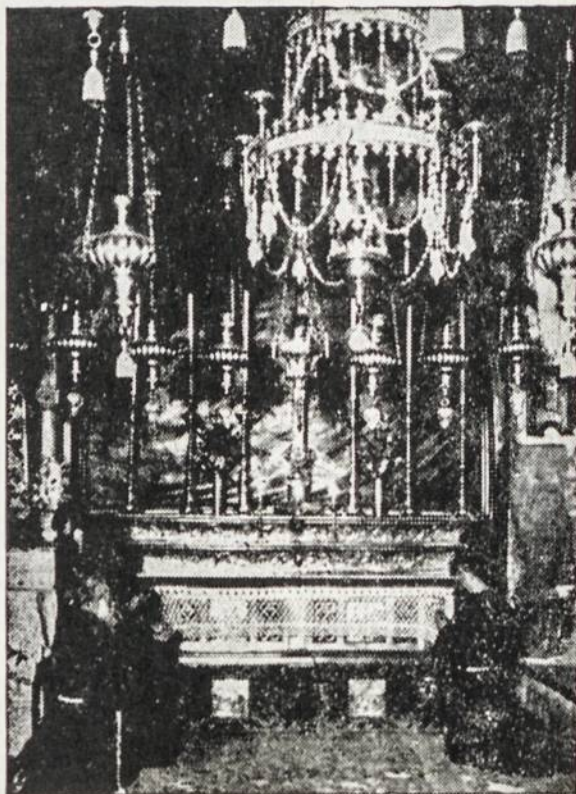
Išsigilinę į Šv. Raštą, šv. Luko Evangeliją, kur jis aprašo Švenčiausios Mergelės laikyseną Arkangelo Gabrielio apreiškimo metu, pastebime, kaip tikėjimo vyksmas Marijos sieloje išivysto iki pilnumos.

Kartą Viešpaties pasiuntinys apsilankė ir pasirodė Marijai jos kambarėlyje, Nazarete, ir pasveikino ją nesuprantamais žodžiais: "Sveika, malonės pilnoji, Viešpats su tavimi; pagirta tu tarp moterų" (Luk. 1, 28). Šis pasveikinimas Marijai buvo labai didelė staigmena. Ji, pamačiusi Angelą ir išgirdusi jo balsą, išsigando ir tylėjo nieko jam nesakydama, tačiau savo širdyje ji įdomavosi tuo pasveikinimu. Marija tyli, nes nenori padaryti klaidų viską priimdama akiai, bet nori įsitikinti ar tai yra tiesa ir ar ta tiesa yra iš Dievo, nes gali būti tik piktosios dvasios ir akių apgaulė. Todėl ji ir svarstė savo širdyje: ką reiškia šis pasveikinimas? Angelas suprato Marijos tylėjimą, ir todėl jis ją ramino įtikindamas, kad jai yra suteikta didelių Dievo malonių: "Nebijok, Marija, nes tu rādai malonės pas Dievą. Štai pradėsi iščioje ir pagimdysi Sūnų ir praminsi jį vardu Jėzus. Jis bus didis ir bus vadinamas Augščiausiojo Sūnumi" (Luk. 1, 30-32). Iš angelo atsakymo pati tiesa Marijai jau šiek tiek paaiškėjo, bet kokių būdu tai įvyks, jai vistiek dar paliko neaišku. Todėl ji ir toliau klausė Angelą: "Kaip tai įvyks, kadangi aš nepažįstu vyro?" (Luk. 1, 34). Šio Marijos paklausimo nereikia suprasti, kaip jos nepasitikėjimo Dievu ir Jo šventa valia, bet priešingai noru giliau suprasti pačią tiesą ir noru labiau ją išsiaiškinti. Viešpaties Angelas atidengė jai didelę Dievo paslaptį ir tikėjimo tiesą, kuriai Marija neprieštariavo, tik dėl jos skaistybės įžadų pačios tiesos įvykdinimas jai neaiškus, todėl ji ir paklausė. Ir Angelas, žinodamas Marijos didelį tikėjimą ir atsakydamas, nukreipia ją tik į Dievą ir Jo visagalybę: "Šventoji Dvasia nužengs ant

tavęs ir aukščiausiojo galybė apdengs tave savo šešėliu todėl ir šventasis, kurs gimis iš tavęs, vadinsis Dievo Sūnumi... nes nėra dalyko negalimo Dievui" (Luk. 1, 35, 37).

Marija, apšviesta šventosios Dvasios šviesa, nieko daugiau Angelo nebeklausė. Paskutinis jo atsakymas pakankamai ją įtikino: jame ji aiškiai pažino Dievo valią, suprato, kad apreišktoji tiesa yra tikra ir iš Dievo, bet ne iš kitur, ir kad Dievas nori jos aukos. Todėl ji

Vienuoliktoji Stacija

VIENUOLIKTOJI STACIJA: "Jėzus prikalamas prie Kryžiaus." Vaizdas Prikalimo prie Kryžiaus koplyčios stovinėios ant tos vietos kur budeliai prikalė Išganytoją prie kryžiaus. Altoriaus paveikslas vaizduoja Nukryžiovimą.

nuolankiai sutiko su Dievo valia: "Štai aš Viešpaties tarnaitė, tebūnie man kaip tu pasakei" (Luk. 1, 38).

Šv. Elžbieta, Marijos giminaitė, jai apsilankius, pagyrė Mariją už jos didelį tikėjimą: "Palaiminta tu, kuri įtikėjai, nes tai, kas Viešpaties tau pasakyta, įvyks" (Luk. 1, 45). Tai buvo Dieviškosios Apvaizdos toks noras: Šv. Dvasia per jai artimą asmenį dar labiau sustiprino jos tikėjimą ir patikino apreikštųjų žodžių tikrumą. Marija, pagauta atgamtinės nuotaikos, sukūrė gražiausią savo himną "Magnificat".

Todėl, svarstydami Angelo apreikšimą ir Marijos įtikėjimą, randame, kad kiekviename tikėjime glūdi du dalykai: Dievo apreikšimas ir žmogaus laisvas jo priėmimas bei sutikimas. Dievas nepaliko žmogaus nežinioj ir toli nuo savęs: Jis sukūrė jį panašų į save, apdovanojo nemirtinga siela, protu ir laisva valia, padarė nedaug ką mažesnę už angelus ir padarė visos gamtos karaliumi. O kad žmogus pažintų savo Kūrėją, Dievą ir Tėvą, visas reikalingas žinias Dievas apie save yra daugiopu būdu žmonėms apreikšęs. Tiesa, Jis nekalba pats betarpiškai, bet per savo rinktinius vyrus, kaip tarpininkus, kurie atstovauja Jo valią. Sen. Įstatyme Jis kalbėjo žmonėms per pranašus ir patrijarkus, Naujame-per Jėzų Kristų; švenčiausiai Mergelei Marijai — per Arkangelą Gabriėlį; dabar mums-per Apaštalų įpėdinius: Popiežius, Vyskopus ir Kunigus. Visas Dievo apreikštasis mokslas šiandien yra Dievo pavestas saugoti Bažnyčiai. Bažnyčioje yra sukoncentruotos ir visos išganymo priemonės. Todėl šiandien Dievas žmones ir moko ir į išganymą veda tik per Bažnyčią.

Taigi tikėti, tai yra pripažinti tiesą visą ką Dievas, Amžinoji Tiesa, žmonėms apreikšė ir per Bažnyčią tikėti padavė. Tiesa, tikėjime yra daug paslapčių, tačiau jų buvimas ne tik kad tikėjimo tiesoms nepakenkia, bet dar jas labiau išryškina. Savaime suprantama, kad Dievo apreikštos tiesos viršija žmogaus protą, nes jos visos atsirėmusios į amžinąją ir begalinę dieviškosios Tiesos di-

dybę. Jei apreikštosios Tiesos būtų visos žmonėms suprantamos, jos būtų ne Dievo, bet pačių žmonių išgalvotos. Dievo išmintis ir protas yra gilesnis kaip žmonių. Be to, jei mes gilesnio žmonių galvojimo nevisada pajėgiame suprasti, kuris yra tik niekas palyginus su dieviškąja išmintimi, tai kaip mes galime suprasti Dievo begalinės išminties tiesas? Todėl nenusiminkime, kad tikėjime yra paslapčių nes mes jų turime ir netikėjime. Be to, tikėjimo paslaptys mūsų ne žemina ir nuo Dievo neatitolina, bet, priešingai, mus išaukština ir prie Dievo, kaip begalinio išminties šaltinio, vilioja ir traukia. Iš kitos pusės nesu-praskime klaidingai, kad į tikėjimo tiesas negalime gilintis jų svarstyti ir jas aiškintis. Mūsų tikėjimas turi būti sąmoningas.

Mokykimės iš Marijos; jos gilinimasis į Dievo apreikšimą ir prašymas Dievo pagalbos jį suprasti, jos tikėjimą padarė šventą ir gilų. Ir kiekvienas žmogus, kuris Dievo apreikštomis tiesomis ir Jo malonės veikimu pats įsitikina ir persiima yra daug vertesnis ir gilesnis už tą, kuris tik paviršutiniškai viską priima. Tokio žmogaus, kurio tikėjimas yra paviršutinis, ir visas religinis gyvenimas yra labai negilus.

Taigi tikėjimas nėra jausmų, bet proto ir valios veiksmai. Be to tikėti, tai nėra tik poterių atmintinai išmokyti, bet į Dievo apreikštąsias tiesas įsigilinti, jas suprasti ir jomis gyventi. Malda tikėjimo nesudaro, bet tik priemonė tikėjimui pagyvinti, be to ir ji pati išplaukia iš žmogaus tikėjimo. Todėl melskimės, kad neprarastume tikėjimo. Melskimės ir mes panašiai, kaip švenč. Mergele meldėsi, kad ir mūsų tikėjimas būtų panašus į Jos tikėjimą: šventas, gilus ir tvirtas.

Mergele išmintingoji, melskis už mus!

• • •

Šv. Jeronimas primena: Nepažinimas Šventojo Rašto yra nepažinimas Kristaus.

Su Mūsų Bendradarbiais

• **Išventins Marijonus.** Bro. Petras Cibulskis, MIC, priims subdijakonato šventimus Balandžio 25 d. Brolis Petras ir brolis Antanas Kelpšas, MIC, gaus dijakonato šventimus Gegužės 2 d. Jolieto vyskupas Martin McNamara suteiks jiems kunigystės šventimus Gegužės 30 d., Šv. Raimundo katedroje, Joliet, Ill.

• **Naujas Misijonierius.** Prie Marijonų misijonierių besidarbuojančių Amerikos lietuvių parapijose priskirtas kun. Jonas Klebauskas, MIC.

• **Grižęs į Romą,** kun. Jonas Jančius, MIC, Tėvų Marijonų kongregacijos vicegenerolas, vėl eina savo atsakomingas pareigas.

• **Bus nauja parapija.** Kun. Jonas Savukynas, MIC, Šv. Marijos parapijos klebonas, Plano, Ill., padedant kun. B. Uždaviniui, MIC, prižiūri vienintelę katalikišką parapiją visoje Kendall apskrityje, iš viso 430 kvadratinų mylių plotą. Neužilgo bus pradėtas naujos parapijos Oswego, Ill., statybos fondas. Tas darbas vyskupo pavestas Tėvams Marijonams.

• **Išeina iš tarnybos.** Kun. Antanas Švedas, MIC, kapelionas majoras prie Amerikos oro jėgų, baigia savo tarnybą, ir numatoma kad bus atleistas Liepos mėn.

• **Dalyvavo seime.** Kun. Edwardas Vičkauskas, MIC, seminarijos profesorius, dalyvavo trečiame Marijologijos seime Clevelande. Baigiant seimą dalyviai paruošė prašymą šventam Sostui, kad būtų įsteigta Marijos, Visuotinos Karalienės, šventė.

• **Pas kardinolą.** Prieš kiek laiko d. g. provincijolas kun. Valentinas Atkočius, MIC, lydimas kun. Kaz. Stadalniko, MIC, lankėsi pas Chicagos arkivyskupą, kardinolą Samuel Stritch, Marijonų statybos reikalais.

• **Sveikintini** Marianapolio Prep, Thompson, Conn., mokyklos studentai,

kad iš naujo pradėjo leisti savo laikraštėlį, Tower-Bokštas.

• **Auka Misijoms.** Kariuomenės oro jėgų kapelionas, kun. Antanas Švedas, MIC, gavęs leidimą, pravedė kolektą Tėvų Marijonų misijoms Argentinoje. Surinkta ir pasiūsta apie \$500. Argentinos Tėvai Marijonai labai dėkingi.

• **Baigė mokslus.** Kun. Vincentas Raitelis, MIC, baigė Marquette universitetą, Milwaukee, Wis., įgydamas M. A. laipsnį. Jis priskirtas prie Marianapolio profesorių štabo.

• **Eina mokslus.** Kun. Jonas Ūsas, MIC, ir kun. Juozas Petraitis, MIC, gyvena Tėvų Marijonų Milwaukee namuose, ir eina augštesnius mokslus tam pačiam Marquette universitete.

• **Redaguoja rankraščius.** Kun. Juozas Budzeika, MIC, Marianapolyje rūpestingai ir kruopščiai redaguoja ir ruošia spaudai a. a. Kun. Aleksandro Būbio, MIC, paliktus rankraščius. Daug iš tų straipsnių apie švenč. Mergele Mariją telpa "Laivelio" skiltyse.

• **Marijonų Misijos.** Kun. Antanas Mažukna, MIC, baigęs vesti misijas Sugar Notch, Pa., ir Cambridge, Mass., veda misijas Harrison, N. J., ir didžiąją savaitę darbuosis St. Clair, Pa.

Kun. Petras Remeika, MIC, dabar veda misijas Norwood, Mass. Jas baigęs vyks į Athol, Mass.

Kun. Jonas Klebauskas, MIC, baigė keturiasdešimtę vesti Kenosha, Wisc. Vedė misijas ir triduum Melrose Park, Ill. Baigęs vesti keturiasdešimtę Minersville, Pa., dabar veda Shenandoah, Pa., ir ves Tamaqua, Pa. Didžiąją savaitę darbuosis New Philadelphia, Pa.

Kun. Vincentas Andriuška, MIC, ves misijas didžiąją savaitę Montreal, Kanadoje.

Kun. Bonifacas Vaišnora, MIC, veda misijas Pittston, Pa.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Narys

A. † A.

NIKODEMAS DUBAKA

A. a. Nikodemas pasimirė Viešpatyje gyvendamas Chicagoje. Į Garbės narių eiles įrašė jo žmona Ieva. Palaidotas šv. Kazimiero kapinėse. Gyveno 6824 S. Campbell Ave., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a. a. Nikodemo sielą atlaikys dvejas šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Narys

A. † A.

KONSTANTINAS JANKAUSKAS

A. a. Konstantinas pasimirė Viešpatyje gyvendamas Chicagoje. Palaidotas šv. Kazimiero kapinėse, Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a. a. Konstantino sielą atlaikys dvejas šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Nariai

A. † A.

MOTIEJUS ir ONA ŽEBRAUSKAS

A. a. Motiejų ir Oną į Garbės narių eiles įrašė jų sūnus Pranas Žebrauskas kuris gyvena 4434 S. Troy St., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a. a. Motiejaus ir Onos sielas atlaikys keturias šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jų sielas sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Nariai

A. † A.

JUOZAS ir MARIJONA STARUŠKUS

A. a. Juozą ir Marijoną į Garbės narių eiles įrašė jų duktė Ona Bartušienė kuri gyvena 4538 S. Fairfield Ave., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a. a. Juozo ir Marijonos sielas atlaikys keturias šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jų sielas sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Narys

A. † A.

ANTANAS SAMOŠKA

A. a. Antanas pasimirė Viešpatyje gyvendamas Chicagoje. Į Garbės narių eiles įrašė jo žmona Juozapina kuri irgi yra Garbės narė. Palaidotas šv. Kazimiero kapinėse Chicago, Ill. Gyveno 7135 S. Campbell Ave., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a. a. Antano sielą atlaikys dvejas šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Narys

A. † A.

KLEMENSAS BALTAS

A. a. Klemensas pasimirė Viešpatyje gyvendamas Chicagoje. Į Garbės narių eiles įrašė jo žmona Sophie kuri irgi yra Garbės narė. Palaidotas šv. Kazimiero kapinėse Chicago, Ill. Gyveno 2352 W. 68 St., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a. a. Klemenso sielą atlaikys dvejas šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

Ispanijos Marija Goretti?

Vienas šiurpus įvykis nukrėtė visą Ispaniją, ir kartu visą platųjį pasaulį: dvylikos metų mergaitė ispanė, Josefina Vilaseca, už pasipriešijimą norėjusiam ją išniekinti, buvo mirtinai subadyta peiliu, kol pagaliau po kelių skaudžių kentėjimų dienų, šventai pasimirė vienoje Barcelonos ligoninėje. Galimas daiktas — sako visa ispanų spauda — kad savo laiku šis istorinis įvykis bus nuodugniai ištirtas ir pavestas katalikų Bažnyčios sprendimui. Ypač Kat. Akcija dalyką smarkiai stumia pirmyn, nes mat ispanams būtų didelė garbė jei susilauktų savo šventutės: skaistybės didvyrės! —

Josefina Vilaseca išvydo šį pasaulį gražiam Horta de Avino kaimelyje netoli Barcelonos miesto 1940 — metais. Pavyzdinga ir pagarbi šeima, kad ir trumpu laiku sugebėjo įdiegti į ką tik pražydusios Josefinos širdį ir sielą pačias augščiausias krikščioniškosios tobulybės dorybes: Dievo meilę bei pamaldumą, ir atsidavimą skaistybei. Augo septyneto vaikučių šeimoje. Nuo pat pirmųjų savo gyvenimo dienų pasižymėjo visados savo angelišku kuklumu savo žodžiuose, darbuose bei santykiuose su savo mažosiomis draugėmis bei kaimynėmis. Su nepaprastu dievotumu ir sielos karščiu priėjo prie Pirmosios šv. Komunijos, teurėdama tik 9 metus. Mano didžiausias triumfas-sakydavo-tai Diena, kurioje turėjau laimės pirmą kartą priimti savo širdin Tą, Kurį taip myliu...—

Po Pirmosios Komunijos prisirašė prie savo parapijos katalikiškosios Akcijos centro, jame pavyzdingai išbūdama iki pat savo nekaltos mirties. Per pusantrų metų ėjo savo centro sekretorės pareigas. — Lygiai mėnesiu prieš savo tragišką mirtį pastojė tarnauti pas vieną turtingą ūkininkę, kur ir susitiko pirmą kart su savo būsimuoju budeliu. Išėjus šeimininkei į netolimą miestelį apsipirkti, buvo brutaliai Josefina žmogžudžio užpulta. Nenorėdama pasiduoti

nešvariems niekšo geismams, įbėgo į savo kambarį, užtrenkdama staiga duris, bet agresorius pajėgė įsilaušti į Josefinos kambarį, ir nieko niekam nesakęs, peiliu subadė mergaitę krūtinę, gerkle ir šonus. Šlykštus žmogžudys buvo tuojaus suimtas, o kankinė mergaitė patalpinta ligoninėn, kur po 22 dienų neapsakomų skausmų šventai pasimirė. Kentėdama ir laukdama savo tragiškos mirties prisiminė paaugoti Augščiausiajam savo skausmus ir net pačią mirtį už užpuoliko atsivertimą. — Būdama sanatorijoje kasdien priėmė šv. Komuniją, o savo mirties išvakarėse klausėsi per radiją pačio švento Tėvo laikytų Bernelių Mišių, ir vos pora valandų prieš atskirsiant su šiuo pasauliu stengėsi atkalbėti per radiją transliuojamą šv. rožančių. — Užklausta, ar bėgo nuo užpuoliko iš baimės, atsakė: "Ne. Bėgau stumiama daug kilnesnio tikslo negu baimė!" — Pirmą kartą per praėjusio rudens misijas išgirdusi apie šventąją Mariją Goretti, sušuko: — Aš irgi nekitaip būčiau pasielgusi už Mariją Goretti!—

Gražus ir pagarbos vertas pavyzdys, netik Ispanijos mergaitėms, bet kartu ir visam dorą mylinčiam krikščioniškam pasauliui.

SIELA-SIELAI

PRIETEMA klaupiasi už mano kambario lango. Klaupiasi visa dangaus erdvė tamsiu mėlsvumu apsisupdama, baltų snaigių šydrais lėtai lėtai apsiklėsdoma, vėjely medžius palinguodama. Ji klaupiasi ant baltos žemės minkštų sniego pūkų bokštais ir boniomis pasiremddama, klaupiasi verkiančių varpų šauksmus pagerbdama, maldoje lenkia galvą ir užmerkia dienos akis nakties ilgajai kontempliacijai.

Ir taip rymo ji dabar už lango didelė...Be substancijos...Be apčiuopiamo kūno...Ir žinau, kad ji kontempliuoja savo paskirtį, pildo Dievo valią taip nuo suteiktų ligi aušrų, ir žinau, kad ten virš jos snaiguolėmis šyduotos galvos — spindi žvaigždžių ir saulių aureolė orbų žieduose tviskėdama

O, mano Siela Mieliausioji, kai čia mano prietema kontempliuoja, kagi Tu veiki?...Man rodos, Tu šią valandą klūpai su mano Prietema Amžinojo Miesto masyvume ir, Tavo lūpose psalmė, o delnų ištiesime tūno brevijorius.

Tu nenumanai, kad mano Prietemoje Tu man gražiausiu siluetu išryškėjai, nes Tu esi mano nuosavas Sūnus, ir mano, ir visų žmonių — kunigas.

Ką Tau pasakysiu, mano Siela Saviausioji, kai širdy tiek rožių ant kančios dygliuotų šakų sužydėję?...

Mano Prietemoje Tu...Mano dienos Tu...Mano maldose ir ekstazėse Tu apsirangi Kristaus rūbu ir Tavimi sužydi altoriai, ir Tavimi sužydi visi mano kryžiai, ir Tavimi sužydi gyvos Bažnyčios švenčiausias adoravimas.

Per ištisas dienas po mano kambario langu šimtai paukščių sėdi krūmų nuogose šakose ir pašiūrpe laukia duonos. Minta riekelėmis jiems paskiriamomis, ir vėl laukia ir laukia...ir, apima mane jausmas ir mintis, kad daug sielų laukiamame Tavęs pasiruošiančio ir pagrižtančio lyg tie pašiūrpe paukščiai, nes žino-

me, kad mums parneši moralės Mannos ir apdalinsi mus...mus laukiančius ir laukiančius...ilgesy prie Ilgesio besiveržiančius, nors tie ilgesiai mūs širdyse tūno įvairiomis spalvomis ir formomis, bet jie veržiasi per žemės kūrinį — prie paties Kūrėjo.

Jau apsiklėstė mano Prietema baltos nakties nuometu ant viso Montrealio...Ir bokštų siluetai balti...Ir kryžių strėlės blizga sidabru...Ir kalnas didysis iš baltų šarmų žėri rausvų rubinų akimis viską stebėdamas ir apžvelgdamas...Čia ir Tavo buvo takai...Kūdikyste žydyntys...Čia ir tas pirmas takelis numintas į altorių...Ir čia Tavo prakaito daug lašų susivėrę į mano ražančius...ir, iš čia Tave lydi mano balti kryžiai ir mano akių perlai tolybėse, ir mano miesto bokštų varpai — Tavųjų broliai, susišaukdami veda mus prie vienos Didžiosios Karalystės.

Ar mes nėsame laimingi mano Mieliausias?

M. Šalčius

PAVASARIS

Ir vėl pavasaris skaistus ateina,
Jau paukščiai grįžta iš pietų.
Kada gi mes su laisvės daina
Grįšim prie Nemuno krantų?

Žinau, gimtinėj vytyrų jau gieda,
Bet ir šį pavasarį nebus ten mūs.
Kas skins žibutės pirmą žiedą?
Kas sės apleistus arimus?

Kas priglaus verkenčią benamę našlaitę?
Kas gi motulę seną suramins?
Ne mums žydės gėlės gimtinės pašlaitėj,
Kol svetimieji tėviškelę mins.

Saulutei tekant žvelgiu aš į rytus,
Su paukščiais norėtūs nuskristi kartu,
Ten žaliuoja rūta žiemą nenuvytus,
Ten rymo smūtkelis prie kiemo vartų.

Lauktas pavasarėlis ir vėl ateina
Paukšteliai grįžta iš pietų šalies.
Tikėk, užtrauksim laisvės dainą
Prie Gedimino senos pilies.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **Apie lietuvi kardinolą.** Spauodoje buvo priekaištaujama Vatikanui, kodėl jis nepaskyrė lietuvi kardinolo. Tuos priekaištus daro tie, dėl kurių gal kaltės Lietuva negalėjo būti pagerbta kardinolo paskyrimu. Savo metu Lietuvos vyriausybės nedraugingi veiksmai Vatikanu atžvilgiu ten dar gyvai atsimenami. Kenčiančiai gi Lietuvai Vatikanas rodo supratimą ir galimą globą. Priekaištaujanti, kad Lietuva kardinolo neturi, geriausiai padarytų pasiteiraudami Lietuvos diplomatinį atstovą prie Vatikano, kiek tam priekaištui yra pagrindo.

• **Oregon valstybėje** prie Pacifiko jūros lietuvių gyvena apie 200. Daugelis ten išgyvenę virš 40 metų. Juos ten patraukė malonus klimatas ir nepaprasta gamtos grožybė. Retkarčiais turi lietuviškas pamaldas.

• **Lietuviai Floridoje.** Pačiame Miami mieste gyvena apie 300 lietuvių šeimų. Į vieną neseniai įvykusį koncertą suvažiavo arti 500 lietuvių.

• **Alto darbas.** Amerikos Lietuvių Taryba rengiasi netrukus kreiptis į 83-ji Kongresą ir prašyti, kad jis padarytų tyrinėjimą, kokių būdu Sovietų Sąjungos despotai įvykdė Lietuvos, Latvijos ir Estonijos aneksiją, ir ypatingai, kaip jie pravedė neva tuos rinkimus, kuriais jie mėgina pateisinti Pabaltijo valstybių pagrobimą.

• **Vasario 16 d. laimėjimai.** Šiomet minint Lietuvos nepriklausomybę ypač daug Kongreso senatorių ir žemesnių rūmų atstovų pasakė geras kalbas apie Lietuvą. Tokių kalbų kongrese būta apie 30. Per šimtas jų raštu savo pareiškimus įteikė, ir jie kartu su kalbomis atspausdinti Congressional Record. Šiomet buvo daug gubernatorių ir miesto majorų proklamacijų skiriančių Lietuvos Nepriklausomybės paminėjimo dieną. Valstybės sekretorius Dulles irgi išleido stiprų pareiškimą ta proga baigdamas žodžiais: "Aš tikiu, kad Dievui padedant... (šios ypatybės: dvasinė ir moralinė stiprybė, ir laisvės bei nepriklausomybės

meilė)...padės jums iškęsti dabartinę priespaudą ir sulaukti naujos laisvės dienos."

• **Nepriklausomos valstybės.** Apytikriai iš 300 reikšmingesnių pasaulio tautų tik 75 yra nepriklausomos. Iš 75 valstybių, 22 turi mažiau gyventojų negu Lietuva, o 20 šių valstybių teritorijos yra mažesnės negu Lietuva.

• **Puolė kunigą.** Banditai puolė kun. L. Musteikį, jam belaukiant autobuso Omaha, Nebr., tačiau pabėgo kai priartėjo kitas autobusas.

• **Mirė Vydūnas.** Pereitą mėnesį Vokietijoje mirė Vilius Vydūnas-Storasta, rašytojas, filosofas, Mažos Lietuvos patriarkas.

• **Parapijos duomenys.** Šv. Antano parapija, Cicerio, Ill., pernai turėjo 4,000 registruotų ir neregistruotų parapičių, kurie lankė vietos bažnyčią. Krikštų buvo 151, atsivertusių konvertitų 12, mirimų 65, moterystę priėmusių 49. Parapičių tarpe yra gerokas skaičius italų.

• **Lenkų tautinės bažnyčios įsteigėjas** ir ilgametis valdytojas, vysk. Pranciškus Hodur pasimirė Scranton, Pa., sulaukęs 86 metų. Jis buvo įšventintas katalikų kunigu 1893 m., bet po keturių metų klebonavimo, iškilus nesusipratimui tarp jo parapijos ir diecezijos autoritetų, jis atsiskyrė.

• **Kita premija.** Lietuvių Rašytojų Draugijos Jury Komisija paskyrė 1952 metų grožinės literatūros premiją \$500 Nelei Mazalaitei už originalaus stiliaus ir lietuviško kolorito legendų knygą "Gintariniai Vartai", kurioje rašytoja įprasmina žmogaus kentėjimus ir kelia šviesesnio gyvenimo pasiilgimą.

• **Pažangi organizacija.** Lietuvių R. K. Susivienijimo turtas 1952 metų pabaigoje siekė \$2,080,703.57. Nariams išmokama antrasis dividendas. Nei viena kita fraternalinė lietuvių organizacija iki šiol tokio dividendo savo nariams nemokėjo ir nemoka. Sutvarkyta geresnis atlyginis

Skaitytojų Balsai

Padėka Šv. Judui Tadui

Būdamas Glasgow Royal Infirmary, karštai meldžiausi...ypatingai į Šv. Judą. Tadą, negalimų dalykų šv. užtarėją, prašydamas pas V. Dievą per jo užtarymą vienos ypatingos malonės...Padariau intenciją, kad jeigu tą malonę gausiu...paskelbsiu viešai "Kristaus Karaliaus Laive." Ir Šv. Judas Tadas pilniausiai man tą malonę pas V. Dievą išprašė...Todėl dėkodamas...ir skelbiu jo garbę ir didelę negalimuose reikaluose žmonėms tiekiamą jo pagalbą ir kartu išpildau savo pasižadėjimą

J. Butkevičius

Glasgow, Škotija

Pageidavimas iš Laivėlio

Mielas Laivėli:

Siunčiu už gautą kalendorių \$1.00. Lankęs manęs nesustok, nors tuo tarpu "laivakortei" apmokėti pinigų nesiunčiu. Prisiųsiu...Šia proga leiskite pareikšti kai kuriuos pageidavimus. Esi daug naudingų minčių patiekęs; už jas nuoširdžiai dėkoju; bet noriu paprašyti, kad dar daugiau parašytum apie tokius reikalus į kuriuos, mano manymu, mažai kreipiamas dėmesys, būtent...apie devynias svetimas nuodėmes...kad į tai Laivėlis atkreiptų savo margai rašytas bures...

Nuoširdžiai gerbiąs Tavo skaitytojas,

A. M., Plattsburg, N. Y.

Apie Lietuvius Kardinolus

Žurnale Laive buvo viena žinutė, kad niekad nėra buvę lietuvių kardinolų. Ištikrųjų yra buvę du lietuviai kardinolai. Mums nėra jokio reikalo atsisakyti nuo lietuviškos kilmės kunigaikščio Jurgio Radvilos, kuris tapo kardinolu Romoje liepos 14 d., 1586 metais, gaudamas Šv. Siksto titulo bažnyčią. Ji kardinolu paskyrė žymus pop. Grigalius XIII.

Kitas lietuvis kardinolas būtų toks pat lietuvis, kaip lietuvis yra Šv. Kazimieras, nes tai buvo jo brolis Fridrikas, Jogailos (lietuvių) sūnaus Kazimiero sūnus. Jį kardinolu paskyrė Aleksandras VI 1493 metais. Prašau priimti gilią pagarbą.

Zen. Ivinskis, Roma.

mas kuopų finansų sekretoriams už jų svarbų ir atsakomąją darbą.

• **Seniausia kolonija.** Shenandoah, Pa., mieste lietuviai pradėjo apsigyventi 1862 m. Ir dabar dar yra apie tūkstantis šeimynų. Didžiuma dar kalba lietuviškai, nors 98% čia yra gimę ir auge. Tremtinių yra tik viena šeima.

• **Iškeltas kunigas.** Pittsburgho Šv. Kazimiero parapijoje tris metus darbuvo kun. A. Šušinskas paskirtas vikaru Šv. Klemenso parapijoje, Tarentum, Pa.

• **Sąjudžio vadas.** Kun. A. Kontautas, Bostono lietuvių parapijos vikaras, Bostono arkivyskupo Cushing paskirtas Fatimos Marijos Sąjudžio vyriausiu dvasios vadu. Tas sąjudis apima viso pasaulio lietuvių ir jo centras yra Bostone. Jis yra kartu ir Lietuvos Vyčių vyriausias dvasios vadas.

• **Įvyks seimas.** Nekalto Prasidėjimo Seserų Gildos metinis seimas šiais metais įvyks Chicagoje Balandžio 26 d. Atstovams ir svečiams bus rodomi judamieji paveikslai iš Seserų gyvenimo ir darbų.

Klausimai ir Atsakymai

Kas tai yra oktava?

I. A., Ansonia, Conn.

Žodis "oktava" paeina iš lotynų kalbos "octavus"; reiškia aštuntas. Bažnytiniame vartojime tai reiškia svarbios šventės paminėjimą aštuntą dieną. Oktava irgi reiškia visą tą laikotarpį imant pačią šventę ir sekančias septynias dienas jos paminėjimo. Oktavos tikslas yra pratęsti šventę ir tokiu būdu ypatingai pagerbti arba minimą paslaptį arba šventąjį.

Kas yra vyskupiškos Mišios? Moterėlės aiškina, kai vyskupas laiko Mišias, tai jis daugiau apsivelka mišaunų drabužių, kaip kad paprastas kunigas.

J. G., Chicago, Ill.

Kai vyskupas laiko Mišias, tai jos ir vadinasi vyskupiškomis arba pontifikališkomis Mišiomis. Tai teisybė, kad vyskupas laikydamas Mišias, apsivelka daugiau drabužių.

TĖVŲ MARIJONŲ BENDRADARBIŲ 26-tas

SEIMAS

Ivyks Sekmadienį, Kovo 22 d., 1953 m.

Vieta: Aušros Vartų Parapijos Salė

2327 West 23rd Place, Chicago 8, Illinois

D I E N O T V A R K Ė:

10:00 val. ryte pamaldos. Iškilmingos šv. Mišios už visus gyvus ir mirusius TT. Marijonų Bendradarbius. Šv. Mišių metu visi delegatai, draugijų atstovai ir svečiai bendrai eina prie šv. Komunijos.

Seimo dalyviams pritaikintą pamokslą pasakys D. G. kun. Antanas Miciunas, MIC.

12:00 val. Atstovams ir seimo svečiams pietūs parapijos salėje.

2:00 val. po pietų — Seimo Posėdžiai.

Nuoširdžiai kviečiame Didžiai Gerb. Dvasios Vadus, Tėvų Marijonų Bendradarbius, visų Draugijų Atstovus, Profesionalus, Biznierių, atvykusius iš Tremties — Visus Geros Valios Lietuvius, dalyvauti šiame TT. Marijonų Bendradarbių Seime, kur bus svarstomi svarbūs TT. Marijonų vienuolijos ir lietuviškos išeivijos reikalai.

Tėvų Marijonų Bendradarbių Centro Valdyba,
Pirm. Antanas M. Phillips
Rašt. Albina Semaitienė
Dvasios Vadas, Kun. Vincas Andriuška, M. I. C.

